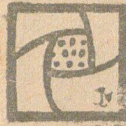
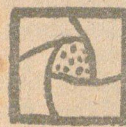

Съверно

СЕХО

НЕЗАВИСИМЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Абонаментъ 30 л. за 6 месеци
ОБЯВЛЕНИЯ: търгов. реклами по 60 ст. кв. см., държавни и социални по 2 лв. на дума; големи, венчални, благодарности по 40 лв., малки обяв. 20 лева

Гл. редакторъ Петко Пав. Поповъ
Редакторъ подлисника Рена П. Попова
издава аген. „МЕЛОПОМЕНА“

Всичко се изпраща адресъ: Редакция на вестникъ „СЪВЕРНО СЕХО“ Плевенъ
Печатница „ЕДИНСТВО“

Батакъ не спаси Султана!

в. „Зора“

Търново и Горна Орѣховица за вѣчни врѣмена, ще помнятъ нашествието на дружбашкиятъ хуни.

в. „Прѣпорець“.

17 септември опозори България!
ОТЪ ПЛЕВЕНЪ ДО АРБАНАСИ И ... ОБРАТНО

Прѣди да пристъпимъ къмъ описание на онова нечудо изтѣпление, извършено отъ дружбашкиятъ банди на 17 септември, дължимъ да съобщимъ на читателитъ си, че бълѣжките, които изнасяме по долу около тоя кървавъ денъ сж най-автентични и тѣ опровергаватъ всичко което се из... столичниятъ вѣстникъ. Единственъ журналистъ, свидетель на тия потрѣсающаи събития, бѣ главния редакторъ на вѣстника ни, който по една щастлива случайность остана тамъ, докато всички други прѣдставители на печата бѣха повърнати още въ петъкъ.

ВЪ ПЛЕВЕНЪ

17 септември бѣ датата, която макаръ и още твърдѣ далечна, прѣдизвика голѣмъ шумъ въ пресата и вънъ отъ нея. Тая фатална дата, която не допринесе нищо на скомпроментираното дружбашко правителство, бѣ станала злободневенъ въпросъ. Мѣстния блокoвъ комитетъ има прѣзъ седмицата нѣколко организационни събрания и съ резолюция рѣши да изпрати триста души. Дѣйствително, въ петъкъ на 15 т. м. 4 часа, съ влакътъ за Варна замина първата група около 80 души.

Сжщата вечеръ замина втората група 165 души, изпратени по най-тържественъ начинъ.

Тая вечеръ (15 IX.1922 год.) се готвеше да замине начело съ знамето си и младежката землѣделческа група отъ Плевенъ, която наброяваше около 30 души. На гарата всичко мина спокойно, безъ даже незначителни инциденти, съ изключение, на единъ разсипленъ отъ тукашната община, който цѣлеше да прѣдизвика скандалъ, обаче, тукъ благородието отъ страна на блокoвиритъ надѣлѣ.

Къмъ 12 часа пристигна единъ специаленъ влакъ отъ Мездра, който носѣше около 2,000 блокoви съборяни и нѣколко десетки дружбашаи.

Ентузиазирани и бодри, блокoвиритъ съ видимо нетърпѣние чакаха да поеме влакътъ къмъ престолния градъ.

Въ 12 ч. и 20 минути всрѣдъ френетично ура и грѣмкитъ звукове на музиката, водена отъ лувовитската група, начело съ Иванъ Петровъ триумфално погледли. Поегаритъ липсваха отъ гл-

новения, съ изключение на гарата Рѣсенъ, където на шегитъ отъ страна на блокoвиритъ къмъ нѣкои видни дружбашаи, се отправиха закани отъ послѣднитъ, въ приблизително слѣдния смисълъ: „Ще видимъ утрѣ, глави ще се търкалятъ“ и пр. По пхтя бѣше разкжсано едно дружбашко знаме, влакътъ пристигна, привѣтствуванъ всрѣдъ френетични и продължителни ура на

ГАРА ГОРНА ОРѢХОВИЦА.

Веднага слизатъ. Подъ командата на Иванъ Петровъ съ развѣти знамена и въ стройни редове, блокoвиритъ минаха прѣзъ гарата и се отправиха за града. Отъ баира бѣха посрѣщнати отъ Гор. Орѣховчани. Дошли сжщеврѣменно да се саморазправятъ съ побойницитъ на Георги Маджаровъ, синъ на Михаилъ Маджаровъ, битъ зле отъ единъ русенски шайкаджия. Моментъ слѣдъ изкачането на блокoвиритъ на баира, отъ къмъ града пристигна г. Буровъ съ тревожната вѣст отъ Плевенския блокoвъ комитетъ, че г. г. Малиновъ, Маджаровъ, Тодоровъ, Даневъ, професоръ Данаиловъ и др. блокoви лидери, които пхтувайки съ бързия влакъ били арестувани по заповѣдъ на министера Райко Даскаловъ.

Тая вѣстъ настрои войнствено духоветъ. Нѣкой рѣшиха да завзематъ гарата, да арестуватъ столичния пом. градоначалникъ Трифоновъ и да парализиратъ всѣкакво движение по централната линия.

Веднага се състави акционенъ комитетъ подъ прѣдседателството на г. Буровъ и рѣши, че безумства отъ подобно естество трѣбва да бждатъ избѣгнати. Г. Буровъ каза:

— Дзъ вѣрвамъ, че благородието у Даскаловъ ще надѣлѣ. По този начинъ той ще отстрани гаврата надъ тѣхъ;

Изпрати се делегация до пом. градоначалника, обаче той ъ заявилъ, че Даскаловъ е узналъ какво на баира имало много блокoвари и съобщилъ, ако тѣ се отеглятъ въ града, или най-малко задъ баира, ще пусне влакътъ да дойде на гара Горна Орѣховица, въ противенъ слунаи щѣлъ да го повърне обратно.

Сжщия съобщилъ и друго, че арестуванитъ могатъ да се по-

сѣтатъ на гарата отъ първитъ водачи на блока

Съ това посѣзнахме, че Даскаловъ е цѣлилъ когато Буровъ, Брѣшляновъ и др. посѣтатъ затворенитъ лидери да бждатъ арестувани и тѣ. Обаче, изглежда, че г. Буровъ схвана скроената хитрина на министера Даскаловъ, затова се вѣрвало само каза всѣ това се отеглятъ задъ баира, но, завалѣтъ проливенъ дждъ и блокoвиритъ бѣха принудени да потърсятъ прибѣжище въ града.

Въ това врѣме влакътъ пристига на Гара Орѣховица и незабавно заминава за Търново.

СЛУХОВЕ И РѢШЕНИЯ.

Веднага слѣдъ спирането на дждѣтъ, всички бѣха събрани прѣдъ клуба на обединиститъ. Кмета на града г. Обрѣшковъ — обединистъ, даде нареждания да се разквартируватъ всички, като сжщеврѣменно състави гражданска полиция да охранява града.

Привечеръ пристигнаха разни куриери отъ Търново и Рѣсенъ. Търновскитъ куриери съобщаватъ: „Една Делиорманска шайка, състояща се отъ около 200 човѣка отъ тая сутринъ върлува изъ града. Улицитъ сж пусати. Всички блокoви съборяни, които сж се опитали да влѣзатъ въ града, сж бити до смъртъ. Тежко рананени сж Теодоси Кънчевъ и Иванъ Хрѣлопановъ.“

Слѣдъ половинъ часть пристигналия новъ куриеръ съобщава, че полицията търси да арестува Рашко Маджаровъ, Ст. Костурковъ, Н. Мушановъ и др. първенци, които отъ нѣколко дни прѣдварително прѣбивали въ Търново.

Пристигналитъ още нѣколко души куриери, донесоха още по съкрушителни вѣсти.

Заговори се за събитията на гарата Рѣсенъ: всички блокoвари били причакани отъ дружбашки шайки и при пристигането на влака, болшенството отъ тѣхъ били и повърнати назадъ, а първенцитъ обезобразни, станали за гавра и на най-посиднитъ чомагашаи, които ги плюли и храчили. Имало убити и пр. Всички тия извѣстия убиваха духътъ въвъ съборянитъ и разколебанието не закъснѣ.

Привечеръ, слѣдъ едно продължително съвѣщание на акционния комитетъ г. г. Буровъ

и Брѣшляновъ се явиха прѣдъ съборянитъ и като обрисоваха обстойно положението, рѣшиха да се откажатъ отъ всѣкаква акция и отиване въ Търново. Нѣкои се противиха. Г-нъ Буровъ каза:

— Господа, знамъ, че това Ви тежи. Тежи и на мене, но какво да правимъ? Ние не сме дошли съ шайки да се биемъ, а сме дошли на миренъ граждански митингъ, за да издигнемъ високо гласъ на протестъ, противъ вандалщината на това правителство.

Вие искате да отидете въ Търново. Да отидемъ, азъ сжмъ готовъ, но защо? Да лѣемъ невидна и чиста кржвъ. Искате ли да почернимъ нови нѣколко стоици кжщи? Не стигатъ ли досегашнитъ кървопролития?

Тукъ г. Буровъ се просълзи. Събранието рѣши тая вечеръ да не се прѣдприема никаква акция. До вечерта въ града не стана и никакъвъ инцидентъ.

Много младежки групи пѣеха „Шуми Марица“ и „О, добружански край!“ Между съборенитъ се почувствува успокоение и вѣра, че блокoвия митингъ ще стане. Слѣдъ 9 часа града утихна. По улицитъ само тукъ, тамъ се забѣлѣзваха граждански патрули.

НОЩНО ЗАСЕДАНИЕ

Прѣзъ нощта, срѣщу 17 блокoвия комитетъ е ималъ продължително съвѣщание. Изказани сж били много мнѣния да се изостави замислнната акция, прѣдвидъ на това, че Търновския управитель билъ съобщилъ, че утрѣ града ще бжде нападнатъ отъ разобснели шайки. Но, по настояването на кмета, който упрѣкналъ блокoвиритъ прѣдствителитъ 17 септември да се прѣдприеме акция, да се отиде на всѣка цѣна въ Търново.

Сжщата нощъ, къмъ 10 1/2 часа, кмета на града Обрѣшковъ, билъ виканъ отъ столичния пом. градоначалникъ Трифоновъ въ участъка на гарата и му съобщилъ, че по заповѣдъ на министеритъ Даскаловъ и Томовъ, прѣдвидъ развитиетъ се сбиватъ и положението въ Търново, прѣдъ страха, че шайкитъ настоявали да минатъ прѣзъ Горна Орѣховица, за да не станатъ нежелателни инциденти, всички блокoви съборяни трѣбвало да напуснатъ града на й-късно слѣдъ два часа и половина.

Кмета подписалъ съставения за това протоколъ и отказалъ да изпълни министерскитъ заповѣди.

Сутринта рано съ тржба и градската камбана, бѣха събрани всички съборяни на площада прѣдъ околийското управление, съ знамена и плакарди и наброяваха около 5,000 души.

Въ 8 часа всички въ стройни редове, начело съ музика потеглиха по шосето прѣзъ Арбанаси за Търново.

Манифестацията на мирнитъ съборени, която изразяваше протеста срѣщу безредията, безаконията и терора на дружбашкото правителство, бѣше величествена. Когато първитъ редове прѣхвърлиха възвишения надъ Арбанаси, послѣднитъ току що напушаха града.

„Ура“ и „Шуми Марица“ леко се разливаха надъ историческия височини, задъ които лжкатушеше неспокойната Янтра, надъ която като че ли Царевецъ и Трапезица отронваха сподавени вопли.

Тѣ сж били много пхти свидетели на такива гибелни нашествия.

Прѣдъ Арбанаси манифестацията бѣше спрѣна отъ кавалерия. Единъ кавалерийски поручикъ събщи, че ималъ заповѣдъ да спрѣ манифестацията. Г-нъ Буровъ излѣзе на прѣдъ и каза:

— Кажете имъ, че ние сме мирни и тихи граждани на България. Ние искаме да направимъ миренъ митингъ, за да изразимъ своя мощентъ гласъ на протестъ, противъ тая нечувана вандалщина!

Въ това врѣме пристигна майоръ Бояджиевъ — кавалеристъ. На него се каза сжщото, като се прибави, че блокoвиритъ съборени искатъ водителитъ си.

Искането се събщи въ Търново. Въ отговоръ на него се донесе слѣдното писмо, подписано от г. г. Ал. Малиновъ, Т. Тодоровъ, М. М. Маджаровъ, Профр. Данаиловъ, Д-ръ С. Даневъ:

До прѣдставителитъ на блока гр. Гор. Орѣховица.

Понеже нашия митингъ въ Търново е забраненъ и понеже идването Ви тукъ ще се посрѣдне съ въоразенна сила, която би докарало нежелателни кървополития, най-настоятелно Ви молимъ да не прѣдприемате нищо.

Ние сме арестувани въ казирмата.

гр. Търново. 8 1/2 часа пр. пл. 17. IX. 1922 г.

На второто искане, да се освободятъ арестуванитъ, не се отговори. Въ това врѣме една рота прѣоблечени дружбашаи въ войнишки дрѣхи, завзеха позиция по висинитъ.

Слѣдъ кратко съвѣщание на акционния комитетъ, рѣши се да остѣпватъ въ града и отъ тамъ, за да не станатъ инциденти, ако има композирани влакове, да си разотидатъ. Съборянитъ пакъ въ строй, потеглиха назадъ.

Когато всички се спущаха къмъ града, изозадъ се чува викове:

— Стойте, царя иде!

Всички спрѣха. Въ това врѣме къмъ Горна Орѣховица прифуча бързо автомобилъ, който носеше единъ дружбашъ, прѣоблеченъ като капитанъ и др. двама тѣхни първенци. И докато манифестацията пристигна въ града, тѣ дали заповѣдъ въ околийското управление, около 20 души стражари да се разпротснатъ покрай шосето и когато съборнитъ минаватъ, да стрѣлятъ.

Започна се стрѣлба. Слѣдъ тѣхъ започнаха и прѣоблеченитъ дружбашаи — войници, които останаха на билото при Арбанаси.

Между съборнитъ настѣпи смущение и всички се разбѣгнаха.

УБИЙСТВА И ГРАБЕЖИ

Настана обща паника. Дружбашкиятъ шайки слѣзеха бързо къмъ града, застигнаха нѣколко души, отъ които нѣкой тежко рананиха. Тукъ бѣ убитъ отъ единъ Горно-дѣбничененъ, който се знае вече, Плевенския житель Василъ Георгиевъ 20 год. младежъ, живущъ въ VIII кв. и тежко раненъ отъ сжщия убиець, Димитъръ Дѣбнишки шефиоръ отъ Плевенъ, който веднага бѣ отнесенъ въ болницата.

Съборянитъ се прѣснаха изъ града и се изпокриха изъ кжщята. Шайкитъ се разбѣсуваха и започнаха да стрѣлятъ изъ града. Разбиха нѣколко магазини и кжщи. Главната цѣль не бѣше да търсятъ Буровъ, Брѣшляновъ, Георговъ и др., а да грабятъ. Бѣха разбити кжщитъ на Ат. Басмаджиевъ, отъ кждѣто сж заведигнали скжпоценности за около 200 хиляди лева, на Шаранковъ, на Буровъ за около 400 хиляди лева, магазинна на Обрѣшковъ и др. Слѣдъ тѣхъ излѣзеха въ града

и останалите дружбаша, прѣд-
вождани отъ Р. Даскаловъ,
Обовъ, Томовъ, Ц. Бакаловъ,
Ст. Стефановъ, Н. Атанасовъ,
Калчевъ и др. Министрите
бѣха съ маски и прилиха на
парижки бандити. Това сж на-
правили за да не бждатъ позна-
ти отъ гражданството.

КАКЪ СТАНАХЪ ДРУЖБАШЪ

Когато блоковитѣ съборяни
навлѣзоха въ града и когато
се започна паниката, една гру-
па около 100 души, която пър-
ва влѣзе въ града, прѣдвож-
дана отъ войници, замина за
гарата. Обаче, отъ Търново
пристигнаше влакъ, носящъ най-
страшната банда, която два
дни е върлувала изъ Търновски-
тѣ улици. Още неспрѣлъ влака,
всичкигѣ наскачаха и започна-
ха да стрѣлятъ върху групата
блокери, заградени въ шпа-
леръ войници и стражари. Въ
това време бѣхъ заловенъ отъ
Плѣвенския жителъ Георги Ка-
чармазовъ, като извика:

— Чакай! Сега ти си въ спи-
ска на Народния създъ . . .

Азъ изтрѣпнахъ. Къмъ менъ
се впусна познатия на плѣвен-
ци Цвѣтко Аврамовъ, Иванъ
Аврамовъ отъ с. Ново село,
Троянско, сега чиновникъ въ
Вншното Министерство заедно
съ една голѣма банда. Заплаши-
ха ме, че ще бжда веднага ексе-
кутиранъ.

Сергий Румянцевъ, разяренъ
се спусна и ме блѣсна в жби-
тѣ. Азъ влѣзохъ въ хотела
срѣщу гарата и тукъ подъ на-
тиска, заплашванията на бандата,
бѣхъ принуденъ да напиша
саморѣчно слѣдната декларация:

„Подписания Петко Пав. По-
повъ гл. редакторъ на в. „Сѣв-
ерно ехо“ — Плѣвенъ, декла-
рирамъ най-тържествено съ на-
стоящата, че ставамъ ревност-
на, радска землѣделска
дружба.

17. IX. 1922 г.

Петко Пав. Поповъ“

Настжи успокоение. Закачи-
ха ми оранжева лента и оста-
нахъ подъ покровителството на
секретаря на Съюза Мико Пет-
ковъ. Но отпослѣ единъ бан-
дитъ отъ Разградско ме из-
дебна за моментъ самъ и най-
безцеремонно присвои чантата
ми, въ която имаше само бѣ-
лѣжки по сббитията.

КЪРВАВЪ ЕПИЛОГЪ

Къмъ 2 часа сл. обѣдъ всич-
ки шайкаджии, прѣдвождани
отъ първенцигѣ си, слѣзоха на
гарата, като водиха съ бой де-
сетина души блокери, заловени
изъ Горна Орѣховица, между
които и Плѣвенския жителъ
Цанко Иванчевъ, директора на
тютюновата фабрика „Енедже
Вардаръ“ Керкандзевъ и 75
годишния дѣдо Стойко отъ с.
Стражица.

Всички бѣха грозно бити и
цѣла нощъ сж били налагани
съ прѣсни овчи кожи и печенъ
лукъ.

Тукъ азъ, г. Мишо Бойчиновъ,
който по една щастива слу-
чайность се спаси, сточиния
ветеринаренъ лѣкаръ д-ръ Ген-
чевъ и нѣколко търговци, бѣхме
свидѣтели на най-страшни кар-
тини. Такива звѣрства и побои-
ща може би за прѣвъ пътъ се
записватъ въ нашата полити-
ческа история. Би трѣбвало всѣ-
ки да присѣтствава лично на
безподобни звѣрилища, за да
почувствува до колко човѣкъ
изгубилъ всичкитегѣ достоинства
на такъвъ, озвѣренъ за властъ,
се прѣвърща на безпощадна
пантера.

Видѣхме какъ единъ 80 годи-
шенъ старецъ бѣ ударенъ съ
копѣ отъ една селянка изъ Ру-
сенско въ слѣпото око. Старе-
цѣтъ падна облѣнъ въ кръви,
стоя цѣлъ часъ въ безсъзнание
и слѣдъ като шайките си замина-
ха, бѣше вдигнатъ отъ фелдше-
ра при гарата. Послѣ чухме,
че умрѣлъ.

Сжщата тази жена — звѣръ,
който бѣснѣше изъ района на
гарата удари и другъ старецъ
и слѣдъ като падна на земята,
тя му взе чантата и подгони
трети.

Такива побоища се нанесоха
надъ много блокови съборяни
и за тѣхъ нѣмаше кой да се
застъпи, макаръ, че министри-
тѣ бѣха свидѣтели на това не-
виждано зрѣлище. Тѣ се смѣха
съ гласъ, тѣ бѣха пияни отъ
завидната слава, да избиватъ
собствениятъ си народъ, тѣй какъ
нѣкога Неронъ, за да удо-
влетвори една своя глупава прѣ-
смявка, запали Римъ, за да на-
пише поема.

Читателю, българино, най-
крѣвожаднитѣ Дели-Ормански
чакали бѣха докарани, въора-
жени съ пушки и бомби, за да
закрѣпятъ правителството на
българския Неронъ, който под-
пали огъна и забѣгна въ Же-
нева, защото невѣрваше въ
побѣда.

Къмъ 4 часа, дружбашките
шайки, натоварени съ специал-
ни влакове си заминаха, като
отнасяха трофеи: пари, часов-
ници, дрѣхи, револвери и пр.,
а къмъ 5 часа гарата взе нор-
маленъ видъ.

Движението въ града стана
по-спокойно. Пуснаха се коман-
ди по лозята, за да вдигнатъ
раненитѣ и контузенитѣ на брой
285 души. Убити се търсятъ
още и прѣдполага се, че над-
минаватъ надъ 30 души, защото
шайките сж достигнали тамъ
много блокови съборяни, когато
се започна паниката.

Нощта мина безъ инциденти.
На 18 септември на нѣколко
специални влака бѣха откарани
и блокеригѣ. На 19 септември,
Горна Орѣховица стана по-тиха.
Всички си заминаха съ болка
на душата. . . Това може да
само въ настъ.

който никога не може да бжде
описанъ, ще остане като па-
метникъ отъ една незапомнена
до сега черна реакция.

За него денъ Българскиятъ
народъ ще държи като отго-
ворно лице и Царя, който по-
зволи тая народна касапница.
Ако той се чувствува беси-
ленъ да се наложи надъ народ-
нитѣ тиранни, които вършатъ
лудории прѣдъ своето агони-
зиране, да абдицира и да съоб-
щи съ манифесъ за това на
народа.

Царю, на всѣкждѣ се вече
шепне:

— Отъ Кърджалийско е по-
злѣ! . . . Кои ще ни спаси?

Петко Пав. Поповъ.

ПРѢЗЪ СЕДМИЦАТА

Въ четири послѣдовател-
ни броя ще печатимъ че-
тири отворени писма до
Царя. Граждани не абона-
ти на вѣстника ни мо-
гатъ да получатъ тия
брѣйве, които се запи-
шатъ или за абонати, или
да си пратятъ адреситѣ
придружени съ сумата 4
лв. Вѣстника ще се пе-
чати въ ограничено ко-
личество.

Едно тържествено погребе-
ние. Въ срѣда на 20 т. м. ста-
на погребението на падналия
при Горна Орѣховица, Василъ
Георгиевъ Делийски, членъ на
Плѣвенската младежка демо-
кратическа група „Михайлъ
Талевъ“

Погребението се извърши
при стичението на много граж-
дани отъ разни групи. Слѣдъ
опѣлото, което се извърши въ
църквата „св. Николай“, г.
Иванъ Миндиликъ държа
кратка и почувствена рѣчь.
Прѣдъ гроба говориха мла-

дежа Вакѣвчиевъ отъ София, г.
д-ръ Н. Думановъ и Петъръ
Кокилевъ.

Впечатление направи рѣчьта
на г. д-ръ Думановъ, която ре-
зюмираме:

Рзаплакани родители, опечале-
но събрание, граждани! Днесъ
ние не се събираме само да
плачимъ, а да испратимъ една
скжпа жертва, паднала прѣдъ
олтаря на отечеството въ борба
за правда и народни свободи.
Тая жертва ни служи за единъ
назидателенъ примѣръ. Тя ви-
ка за мѣстъ, но учи още и
какъ да се запазимъ отъ
една политическа глутница,
впила нокти въ народното тѣ-
ло, жадна за властъ, кръвъ и
пари. Но, подтисничеството имъ
ще намѣри край, защото ин-
стинкта народенъ къмъ свобо-
да е по-силенъ. Това е една
перипетия отъ кощунство съ на-
народнитѣ идеали, чието нача-
ло е Добро поле и Владая.

Днесъ когато гражданството
потрѣсено и опечалено отъ
братоубийството, четеше
вскролога, единъ Плѣвенски
дружбашинъ, жаденъ за властъ
порука паметъта на тази не-
винна жертва, като заплашваше
съ нападането отъ тѣлпитѣ на
траурното шествие.

Василъ Георгиевъ не е у-
мрѣлъ, защото не умиратъ бро-
цитѣ за правда и човѣшки
животъ. Въ борбата противъ
дружбашкигѣ вандали тази нѣ-
ма да е послѣдна жертва. Го-
твящи се за борба, ние му каз-
ваме, лека прѣстъ.

Слѣдъ рѣчитѣ, подъ тъжни
погребални звукове, младия по-
койникъ бѣ впуснатъ въ гроба.

Лека му прѣстъ! Спи спокойно
покойниче, ти най-достойно
изпълни гражданския си дългъ!

Театрната работа 24 септември,
недѣля. 2. Разградския теа-
тръ „Глуна 157“ отъ Х. Фул-
да. Главната роля изпълнява
г-жа Грозева.

Билети отъ днесъ се про-
даватъ въ сладкарница „Ал-
казаръ“.

Блоквия комитетъ е рѣ-
шилъ да отпусне нѣколко хи-
ляди лева помощъ на сѣмей-
ството на убития при Горна
Орѣховица, Василъ Георгиевъ
Делийски.

Панаиръ. Кърджалийското
общинско управление ни моли
да съобщимъ, че на 29 и 30
септември ще стане въ гр.
Кърджалий прочутия триднее-
венъ панаиръ на едъръ и дре-
бенъ добитѣкъ на колониални
стоки и др.

Народенъ Университетъ. На
родния университетъ при д-во
„Съгласие“ ще започне своитѣ
конференции отъ идущия мѣ-
сецъ. Разпратени сж покани до
нѣколко видни професори, пи-
сатели и др. да държатъ своитѣ
сказки въ града ни.

Оплаквания. Гражданинъ ни
пише: „Площадъ на съръ па-
заръ не е почистванъ отъ два
мѣсеца. Невъзможно е да се
мине прѣзъ него. Обрѣща
ме внимание на санитарнитѣ
власти“.

Санитарни. Отъ два дни
е пристигналъ въ града ни
Директора на Народното здра-
ве по ревизия на тукашната
болница. Отъ тукъ ще замине
за Ловечъ и Троянъ.

Две момичета отъ Горна
Орѣховица сж полудали въ де-
ня на разбѣсуването на дружбаш-
китѣ шайки изъ града. Онзи
денъ бѣха откарани въ лудни-
цата при с. Карлуково.

Землѣделски. Слѣдъ про-
ливния дждъ, който се излѣ
на 16 и 17 септември, почти
навсѣкждъ изъ окръга е за-
почната сѣдбата. Реколтата
тая година е много добра.
(Плѣв. Зем. Катедра).

Г-ца Бистра Н. Бояджиева

и
Цвѣтко Ст. Бояджиевъ

внчани на 17 септември.

Плѣвенъ.

БЪЛГО ДРУЖБИ--Плѣвенъ

**-Постояненъ складъ на-
памукъ и прѣжди**

**КОНФИСКОВАННАТА КНИГА
ОТЕЦ СЕРАФИМ**

е вече освободена и свободно се про-
дава от автора и **БОРИС ПАСПАЛЕВ.**
Плевен ул. 46 № 11 и от всички кни-
жарници в Плевен.

Цена 20 лева.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1805 Подписаний Сждебенъ Приставъ
при Плѣвенский Окржженъ Създъ на II участъкъ, на основа-
ние изпълнителний листъ № 3052 отъ 2 XII 1921 год., изда-
денъ отъ II Плѣвенски Мирови създъ в полза на Богданъ В. Ко-
левъ изъ гр. Плѣвенъ срѣцу Димитъръ Кжневъ отъ Плѣ-
венъ за искъ 1400 лева ст. заедно съ лихвитѣ имотъ.
ласно чл. чл. 910 отъ Гражданското Съдопроизводство
съ настоящето си обяввамъ че на 7 Октомври 1922 год.
отъ 9 часа сутринъта ще продавамъ на публиченъ търгъ съ
явно наддавание слѣдующитѣ длѣжникови имоти, а имено:

1) Единъ файтонъ здравъ употребяванъ оцененъ за 15,000
петнадесетъ хиляди лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена.
Кои то г. г. желаятъ да купятъ горнитѣ движими имоти
могатъ да се явяватъ на местопродаванетоъ да наддаватъ, гдето
ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитегѣ книжа отно-
сически се до продаванетоъ.

г. Плѣвенъ 19 IX 1922 год.
Дѣло № 030 1922 год.
II Сждебенъ Приставъ С. Велиновъ

**Инженерно Архитектурно бюро
„Строителъ“**

БЕНЕВЪ, МАПОЛОВЪ и ГОНГАЛОВЪ

ул. Александровски срѣщу Землѣделската банка Плѣвенъ

Изработва планове за всякакъвъ видъ постройки. Прѣд-
приема релариране на воденици, завежданieto на сгради,
приготовлява смѣтки и статически изчисления за желѣзо-бе-
тонови и др. постройки съставя тѣжни книжа за обществен-
ни здания: училища, читалища, черкви и пр.

Дава технически съвѣти и улѣтвания по разни техниче-
ски въпроси.
Бюрото обрѣща особено внимание за економично-
стыта на сградитѣ.

4-а ПЕХ. ПЛЕВЕНСКА НА Н. В. ДРУЖИНА

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 4375

Щаба на 4-а пех. Плевенска дружина известява на ин-
тересующите се че, на 29 септември 1922 год. от 8 до 11
часа пред обед в канцеларийте на Плевенското, Врачанското
и Търновското финансови управления ще се прозведе търгъ
по доброволно сжгласие за доставката на следните хранител-
ни припаси:

- 1) 70,000 кгр. пше. брашно по приблизителна стойнос 300,000 л.
- 2) 500 „ сви-ска мас „ „ 17,000 л.
- 3) 200 „ дървено масло „ „ 10,000 л.
- 4) 200 „ кашкавал „ „ 10,000 л.
- 5) 700 „ Ориз местен „ „ 10,000 л.
- 6) 50,00 „ Плева „ „ 25,000 л.
- 7) 600 „ метра дърва „ „ 90,000 л.

Конкурентите могат да наддават по отделно за всеки
артикул, а за дървата по части и то най малко 200 куб. метра.
За търговците за гр. Плевен франко казармата на дружина-
ната, а за другите градове франко гарите на сжответните
гарнизони. Залог за правоучастие в търга е 5% от прибли-
зителната стойност в банково одостверение. Конкурентите да
се сжобразяват с закона за бюджета отчетността и предпри-
ятията от м. г.

Поемните рсловаия могат да се видят всеки присжтствен
ен в Врачанските и Търновските финансови управления и
Щаба на дружината (Домакинското отделение)

8) IX. 1922 година гр. Плевен.

От Щаба на Дружината

Пийте, малко употребява-
но се продава. Спо пийте само лимонида и сода
разуменне при Коста Метал „КРИСТАЛЪ“ и пакъ
чиев. „КРИСТАЛЪ“